

3. Савицька О. І. Проблеми та перспективи розвитку фондового ринку України / О. І. Савицька, А. А. Фурсова // Економіка і регіон. – 2015. – № 2. – С. 136–138.

Г. В. Мотовиліна, студентка
Одеський національний економічний університет
м. Одеса, Україна

КЛЮЧОВІ ФАКТОРИ ДІЯЛЬНОСТІ ПАЙОВИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ФОНДІВ

Попит на пайові інвестиційні фонди визначається їх здатністю переконувати інвесторів у досягненні їх інвестиційних цілей. Чи здатні керуючі пайовими інвестиційними фондами збирати і аналізувати наявну інформацію таким чином, щоб вибирати активи, прибутковість яких перевищує ринкову, чи ні, це дуже важливе питання як для теоретиків фінансової галузі, так і для фахівців-практиків. Для останніх платоспроможність пайових інвестиційних фондів як інвестиційних інститутів визначає вибір між активним і пасивним управлінням інвестиційним портфелем. З теоретичної точки зору відповідь на це питання є аргументом: «за» або «проти» обґрунтованості теорії ефективного ринку. Значна частина дослідників згодна з тим, що активно керовані фонди, в середньому, програють еталону. Серед них М. Дженсен (1968), Бертон Г. Малкель (1995), М. Грубер (1996), М. Кархарт (1997), І. Фама та К. Френч (2015). В рамках цього підходу автори, серед іншого, вдаються до різних способів оцінки стійкості відхилень (як позитивних, так і негативних) доходів пайових інвестиційних фондів від ринкової прибутковості. Наприклад, М. Йенсен (1968) не знайшов підтвердження того, що за отриманням наддоходності, як правило, слід подальше «побиття» ринку. Бертон Г. Малкель також не знаходить доказів стабільності результатів діяльності пайових інвестиційних фондів за 20-річний період в статті, присвяченій дослідженню прибутковості інвестицій у пайові інвестиційні фонди акцій [5, 6]. Але багато дослідників визнають, що певні категорії пайових інвестиційних фондів ще можуть мати можливість випереджати ринковий індекс. Наприклад, Чен і ін. (2000) вважають, що фонди, що інвестують в зростаючі активи, з більшою ймовірністю продемонструють здатність управлінської команди виявляти області, які будуть генерувати супер-доходи [2, 7]. Wermers (2003) показує, що прибутковість фондів з високим оборотом

активів перевищила прибутковість S & P 500 в період з 1975 по 1994 рр. У недавній роботі (Artamonov et al., 2020) розглядається вплив прибутковості облігацій казначейства уряду США на прибутковість пайових інвестиційних фондів [1]. На основі вибірки з бази даних CRSP, що складається з 376 американських фондів за період з 2006 по 2017 рр. автори прийшли до висновку, що прибутковість американських державних облігацій є істотним чинником для пайових інвестиційних фондів «альфа» (різниця між прибутковістю фонду і еталонної прибутковістю). Вибірка була побудована з фондів США за 14 років спостережень з 2006 по 2019 рр. Чи включаються фонди, які інвестують в основному в різні сектори США з SP500 в якості еталонного показника. Для порівняння фондів з активними і пасивними стратегіями використовуються різні типи моделей часових рядів і динамічну модель панельних даних з залежною змінною – це надлишкова дохідність порівняно з еталоном. Виявилось, що активні фонди не дають суттєвої переваги. Проте, спред між прибутковістю довгострокових і короткострокових державних казначейських облігацій США є істотним чинником. Це підтверджує, що активно керовані фонди виграють більше від очікування зростання ринку, ніж пасивні. Згідно з дослідженнями редакції, In Venture українські інвестори очікують підвищену прибутковість від інвестицій в ІСІ, що є виправданим для періодів зростання економіки. Свого часу в періоди кризи в Україні прибутковість від ІСІ значно падає (до –56,61 % річних). У періоди обвалів на фондовому ринку трохи краще відчують себе фонди, що вкладають кошти в депозити і державні або корпоративні облігації. З огляду на волатильність економіки і брак висококласних фахівців в галузі управління ІСІ, в Україні переважають ІСІ з пасивною формою управління [9].

Список використаних джерел

1. Артамонов М., Вороніна А., Смельянов Н., Курбатський А. Оцінка впливу процентних ставок на діяльність ППФів в США. *Прикладна економетрика* 2020. С. 55–75.
2. Кархарт М. Про збереження ефективності роботи ППФів. *Фінансовий журнал* 1997. С. 57–82.
3. Чен Х.-Л., Жегадеш Н., Вермерс Р. Дослідження складських запасів і угод керуючих фондами. *Журнал «Фінансовий і кількісний аналіз»* 2000. С. 343–368.

4. Фама Е. Ф., Франц К. Р. Загальні фактори ризику в прибутковості акцій і облігацій. *Журнал фінансової економіки*. 1993. С. 3–56.
5. Грубер М. Ж. Ще одна головоломка: «Зростання активно керованих пайових інвестиційних фондів». *Фінансовий журнал* 1996. С. 783–810.
6. Йенсен М. «Підсумки діяльності ПФів в період 1945–1964». *Фінансовий журнал* 1968. С. 389–416.
7. Бертон Г. Малкель. 1995. Доходи від інвестування в пайові інвестиційні фонди 1971–1991 рр. *Фінансовий журнал L (2)*: 549–572.
8. Вермерс Р. 2003. Чи компенсуються акціонери пайових інвестиційних фондів за активне управління «ставками»? Робочий доповідь, Мерілендський університет.
9. Інвестиційні фонди в Україні. URL: <https://inventure.com.ua/analytics/articles/investicionnye-fondy-v-ukraine:-mozjno-li-zarabotat-bolshe-chem-na-depozite> (дата звернення 11.04.2021).

А. М. Соколова, к. е. н., доцент,

Т. О. Гапон, студентка

Вищий навчальний заклад Укоопспілки

«Полтавський університет економіки і торгівлі»

м. Полтава, Україна

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Розвиток нових технологій та структурні зміни в економіці обумовлюють трансформацію страхового ринку України. Вітчизняні страхові компанії, в сучасних умовах глобальної технологічної революції, зіштовхнулися з низкою проблем, оскільки мають недостатній технологічний потенціал та схильність до консервативних моделей управління у напрямі впровадження інновацій. Такий підхід гальмує еволюційний розвиток щодо застосування новітніх бізнес-моделей, удосконалених цифровізацією.

Цифровізація (з англ. digitalization) – це впровадження цифрових технологій в усі сфери життя: від взаємодії між людьми до промислових виробництв, від предметів побуту до дитячих іграшок, одягу тощо. Це перехід біологічних та фізичних систем у кібербіологічні та кіберфізичні (об'єднання фізичних та обчислювальних компонентів). Перехід діяльності з реального світу у світ віртуальний (онлайн) [5].